

IN GEVANGENSCHAP

Alles kan theater worden. Zelfs de meest gewone dingen. Wat doe jij als je binnen moet blijven?

Waar heb je nu behoefte aan?

SEPPE: EEN BIERTJE

MARIEKE: SLOTEN DRANK. (EN LIEFDE, WANT IK WIL GEEN HARTELOZE DRONKAARD LIJKEN)

NACHTBRAKER

Woensdagnacht, 04:30's ochtends. We zien een donkere woonkamer met een staande lamp, een salontafeltje met boeken en een zetel met kussentjes en een dekentje erover. In het midden van de kamer is een schuifdeur. We zien de schuifdeur langzaam open gaan en SOPHIE komt overdreven voorzichtig binnen. Ze moet veel giechelen, maar doet dat al fluisterend. Ze doet de deur dicht, en zegt "SSSTT!" tegen de schuifdeur. Ze lacht om zichzelf. Ze doet haar schoenen uit en gooit die in een hoek. De schoenen maken lawaai en ze zegt "sssst" tegen haar schoenen. Ze lacht weer om zichzelf. Daarna sluipt ze, alsof ze in een tekenfilm speelt, overdreven naar de courkant van het podium. Ze struikelt over het salontafeltje en licht languit over de grond. TIMO, die op de zetel onder de dekens ligt te slapen, wordt wakker.

SOPHIE: *(tegen de salontafel) SSSSST! (ze giechelt)*

TIMO: Ah, ziet eens wie we daar hebben. *(Hij staat op en legt zijn deken op de zetel).*

SOPHIE: SSSSTTT!!!!

TIMO: Nee, nee, kom binnen. Ga lekker zitten.

SOPHIE: Ik blijf wel liggen...

TIMO: Doe niet zo lomp en kom gewoon zitten.

SOPHIE: Maar dan is de vloer eenzaam... *(ze knuffelt zich tegen de vloer)* Wees maar niet bang, vloer. Ik zal hier blijven...

TIMO: Weet je wel hoe laat het is? *(hij kijkt op zijn eigen horloge)* Half vijf! Het is half vijf, verdomme! Waar heb je gezeten? *(SOPHIE wijst naar buiten en legt zich op de vloer)* Hoeveel heb je gedronken?

SOPHIE: Een beetje maar... *(ze toont met haar hand maar een klein beetje)*

TIMO: Beetje veel?

SOPHIE: Ietsepietsie... beetje maar.... *(lacht en knort. Lacht weer om zichzelf).*

TIMO: Ik zie niet wat er zo grappig is...

SOPHIE: *(doet de stem van TIMO na)* Ik zie niet wat er zo grappig is...

TIMO: Stop het.

SOPHIE: Stop het... *(lacht)* Kom aan! Doe niet zo serieus. Ik mag ook nooit iets!

TIMO: Je mag van alles!

SOPHIE: Ik mocht niet weg vanavond.

TIMO: We hadden een afspraak. Weet je nog?

SOPHIE: *(lacht)* WHOOOO, een afspraak... *(heft streng een vinger naar tegen een kussen)* Pas maar op! We hebben wel een afspraak, hoor!

TIMO: Je bent echt ONGELOFELIJK! Ik kom één keer, ÉÉN KEER, later thuis dan normaal. Nog niet eens heel laat. Gewoon na het avondeten. In een normaal gezin is dat geen enkel probleem. In een normaal gezin komen er regelmatig mensen later thuis. En wat krijgen wij als ik een keer later thuis kom. Een lege woonkamer, een lege slaapkamer. Geen briefje, geen uitleg, niks!

SOPHIE: Papa wist dat ik weg ging!

TIMO: Papa zei dat je naar Elize was.

SOPHIE: Ah wel, daar was ik ook...

TIMO: Ben je gaan feesten met Elize?

SOPHIE: Misschien... *(ze toont met haar hand maar een klein beetje)* Ietsepietsie... beetje maar... *(lacht en knort. Lacht weer om zichzelf)*.

TIMO: Als je naar Elize gaat op een schoolavond, dan verwachten we dat je ook op een fatsoenlijk uur weer thuis komt.

SOPHIE: *(tegen haar kussen)* Een heel fatsoenlijk uur. Zo fatsoenlijk dat het met twee woorden spreekt...

TIMO: Ik probeerde je te bellen, maar je gsm staat weer uit. Weet je hoe ongerust ik ben geweest? Weet je hoeveel mensen ik heb gebeld? Je had onder camion kunnen liggen!

SOPHIE: *(pakt een van boeken die van de salontafel is gevallen en praat ertegen)*. Hij denkt dat ik onder een camion ga liggen... Weet die dan niet hoe zwaar die dingen zijn?

TIMO: *(pakt het boek af)* JEZUS, IK WAS DOODONGERUST, OKÉ! LAAT GEWOON EEN BRIEFJE ACHTER! OF BEL! OF KOM OP TIJD THUIS! OF IETS! MAAR LAAT ME WETEN DAT JE NOG LEEFT!

SOPHIE: STTTTT! Doe eens rustig.

TIMO: IK BEN RUSTIG!

SOPHIE: *(staat voorzichtig op en loopt naar TIMO)* Kijk... *(ze draait een pirouette en wankelt wat op haar benen)* Ik leef nog... tadaaaa! *(ze hangt zich om TIMO heen)* Maak je nu niet zo druk! Ik kan echt wel voor mezelf zorgen...

TIMO: Dat blijkt, ja... Je bent te zat om op je benen te staan.

SOPHIE: Maar ik leef nog... Toch...

TIMO: Dit is de laatste keer. Echt, ik zweer je, als ik...

SOPHIE: Ja, ja, ja... Ssst... *(lacht)*

TIMO: Je stinkt naar bier.

SOPHIE: Ik ga naar bed. *(ze ploft neer op de zetel en nestelt zich in de zetel.)*

TIMO: Uw bed is boven.

SOPHIE: Vanavond niet. Sorry als ik op de vloer kots... *(doet haar ogen dicht)*

TIMO: *(gekwetst)* Drank maakt meer kapot dan je lief is, weet je dat?

SOPHIE: *(serieus)* Zal wel wezen. Maar liefde maakt veel meer kapot dan tegen op te drinken valt.

SOPHIE valt in slaap. Ze slaapt luidop met haar mond open. TIMO kijkt het tafereel aan en zucht. Hij pakt zijn deken en legt die over SOPHIE heen. Hij strijkt haar haren uit haar gezicht en kijkt naar SOPHIE. Hij zucht en geeft haar een kus op haar hoofd.

TIMO: Slaap lekker, mama...

TIMO gaat af.